

TRŽIŠKI VESTNIK

Leto I.

Tržič, 5. avgusta 1952

Štev. 1

K NAŠEMU OBČINSKEMU PRAZNIKU:

5. avgust 1941

Prav v teh dneh pred enajstimi leti so prvi partizani tržiške čete, v kateri so bili poznani Tržičani, Kranjčani in drugi, taborili na planini pod Storžičem. Partizani so se nič hudega sluteč pokazali tudi civilistom, ki so bili tedaj na planini, in prav to je bilo zanje usodno. Med civilisti je bil tudi izdajalec, gestapovski plačanec in še isti dan so bili partizani izdani na tržiškem gestapu, kjer so potem zasnovali načrt za krvav napad za naše prve hrabre borce.

Ne da bi slutili nevarnost, ki jim je pretela, se je četa pod Storžičem razdvojila, večina je odšla proti večeru na partizanski pohod in na razne vojaške in prehranjevalne akcije, manjši del čete pa je ostal v bivši Gasnerjevi koči pod Storžičem. Medtem ko so borci in borke tržiške čete mirno počivali v koči pod Storžičem, se je v Tržiču ponoči nenadoma od nekje odtrgal dolg val do zob oboroženih SS-ovcev, ki se je pomikal proti nesrečnemu cilju. Vsi Tržičani, ki so ljubili slovenski narod, razen nekaterih nemčurjev in domačih izdajalcev, so s strahom opazovali izza zagrnjenih oken dolge kolone Nemcev, ki so jih vodili slovenski hlapci in izdajalci, med katerimi pa so bili nekateri tudi nasilno pritegnjeni v te kolone, da jim pokažejo pot do partizanov. Vse prebivalstvo je s strahom pričakovalo, kaj se bo zgodilo z našimi borci, ako pridejo v kremplje fašističnim krvnikom.

Rano v jutru 5. avgusta so odjeknili smrtonosni streli pod Storžičem. Borci in borke so bili obkoljeni od vseh strani, tako da se jim ni bilo mogoče rešiti. Na poziv, da se vdajo, so — kakor sta nam pozneje pripovedovala še preživela bor-

ca Brovč in Toplak iz Kranja — naši borci odgovorili s streljanjem in metanjem bomb; toda vse je bila zaman, okupator je bil močnejši ter so leteče zažigalne in razdiralne bombe na vse strani, tako da se naši borci niso mogli več rešiti. Od strellov zadeti in požgani so morali pustiti mlada življenja v koči pod Storžičem. Še isti dan so se vračali krvniki z nasmejanimi obrazi s krvavega posla v Tržič misleč, da so za vedno opravili s partizani in da bodo lahko mirno gospodarili nad našimi prebivalci. Toda osem žrtev pod Storžičem, ki so bile na zverinski način pobite, je še povečalo v našh borcih borbenost in odpor se je med partizani in med ljudstvom čedalje bolj širil.

... Kot takrat, ko se je bila krvava borba za vsako ped naše zemlje

Poletno jutro se je prebudilo z nekim posebnim izrazom. Tenka meglena koprana se je raztezala od Triglava, Begunjsčice tja preko valovitih gričev dalje proti jugu. Nič posebnega, boste dejali, toda — bili so ljudje, ki so ta dan nekam težko pričakovali.

Partizanski pohod starih borcev — partizanov in aktivistov tržiškega kota mora danes prevzeti zastavo od svojih tovarišev iz radovljiškega okraja in jo ponesti preko partizanskih krajev od Begunj preko Tržiča in Storžiča na Jezersko, kajti pred nami je 22. julij, dan vstaje slovenskega naroda.

Pred poslopjem Ljudskega odbora mestne občine so se počasi zbirali borci.

SPORED PRIREDITEV OB OBČINSKEM PRAZNIKU:

V soboto, 9. avgusta: Zvečer partizanska taborjenja: Tržič pri Sv. Jožefu; Sv. Ana na »Gubi« ali na Čegelsah; Kovor in Križe ter ostali pri Žegnanem studencu. Ena četa bo taborila pod Storžičem in bo v nedeljo položila venec k spomeniku padlih žrtev.

V nedeljo, 10. avgusta: Okrog devete ure dopoldne napad vseh čet na Tržič. Sodelujejo gasilci, PAZ in drugi. Nato telovadne točke in parada. — Popoldne splošno rajanje.

Tržiško ljudstvo ne bo nikoli pozabilo teh osmih borcev, ki so dali življenje za svobodo, Janežiča Jožeta, Ahačiča Petra, Štefeta Marice, Bečanove Marije in drugih!

Naše Turistično društvo

Letošnjo pomlad smo ga ustanovili in pred kratkimi smo odprli njegovo pisarno.

Ob priliki tega — za turizem našega kraja tako pomembnega dogodka, izdajamo pričujočo publikacijo v želji, da bi vse prebivalce našega lepega tržiškega kota seznanili z nameni, delovanjem in težnjami novoustancovljenega društva.

»Kaj pa je vendar še tebe treba bilo«, bo gotovo marsikateri Tržičan izpraševal. Drugi pa bodo morda prorokovali: »Zopet so si nekaj izmislili, da bo nekaj časa nekaj govorjenja, kup lepih besed, potem pa bo zopet vse po starem.«

Ker pa ljubimo Tržič in njegovo prelepo okolico in nam je njihov razvoj in dvig pri srcu, hočemo zastaviti vse svoje sile, da naše društvo ne bo mrtvo dečko. Z vso dobro voljo se hočemo vključiti v to novo turistično gibanje, ki želi, da postane Tržič važno turistično središče.

V preteklosti je bil Tržič samo važen obrtni in industrijski center. Da bi mu turizem mogel prinašati tudi lepe dohodke, se je kar pozabljalo. Da je treba vse storiti, da bo čim lepši, prijetnejši in udobnejši zaradi prebivalcev samih, na to se še celo ni mislilo. Tako je Tržič ostal do danes brez primernih osnovnošolskih prostorov, brez muzejskih prikazovanj, brez kopališča, brez negovanih parkov in sprehajališč, brez reprezentančnega hotelskega podjetja z obsežnim senčnim vrtom itd. itd.

Najboljši primer, kako malo se je v preteklosti gledalo na interese delovnega tržiškega ljudstva in turizma, je velika oddaljenost kolodvora od mestnega središča. Posledica tega je, da hodijo potniki še danes desetkrat na dan po tej dolgi kolodvorski cesti, ki je vsem odveč. Najbolj prizadeti pa so seveda naši šolarji in delovni ljudje, ki se morajo z vlakom voziti na svoja delovna mesta v Kranj, Škofjo Loko ali pa še celo v Ljubljano.

Tržič bo v bodočnosti tak, kakor si ga bomo sami oblikovali. Napreden in lep, če se bodo vsi prebivalci za njegov napredek zanimali — in zanemarjen, zaostal, če bomo brezbržni za njegovo usodo in če se bomo plašili vsakega turističnega podviga rekoč: »Kaj bomo delali načrte, ko pa ni denarja za izvršitve!« Tako malodušje bi nam bilo v veliko škodo, ker bi nas ohromilo in za dolga leta zapostavilo za drugimi bolj podjetnimi slovenskimi mesti.

Človeka kar dvigne, ko gleda, s kakšnim zanosom se lepša naša Ljubljana in kako množično je zajel naše kraje — turistični duh. Naš sosedni trg Kropa, ki ima menda v celem okrog 700 prebivalcev in eno samo podjetje, ki zaposluje do 250 oseb, odvarja kovaški muzej, gradi moderno kopališče in postavlja obsežen Sindikalni dom. Če vprašujete za skrivnost, kako vse to zmorejo, vedite, da obstoji ta skrivnost v tem, da vsi Kroparji kot en mož nastopajo in delajo in da jih pri tem njihov »Plamen« krepko podpira.

Predstavljajte si, kakšna moč bi bila to, če bi po kroparskem zgledu tudi Tržičani združili vsa svoja podjetja in delovno silo — v eno samo množično hotenje. Kaj vse bi se dalo v kratkem času iz Tržiča napraviti in kako častno bi vršil svoje poslanstvo, ki ga ima Tržič kot važno obmejno mesto! Kakršen vtis dobe inozemci o našem mestu — tak je njihov prvi vtis o naši domovini. Vse kaže na to, da se bo tujski promet preko Ljubelja čim dalje bolj večal. Prav posebno pa še v tem primeru, če se dokonča ljubeljski predor in napravi položnejša ljubeljska cesta, ki bo s tem najbližja in najboljša zveza med Ljubljano in Jadranskim morjem ter Avstrijo in Nemčijo.

Naravne lepote in bogastva so danes ljudska last. Turistična društva pa jih odkrivajo, pospešujejo in približujejo sle-

hernemu delovnemu človeku. Ona so tesno povezana z MLO in podpirajo krajno komunalno dejavnost z vsem svojim množičnim sodelovanjem, z nasveti, izkustvi in pobudami. Na ta način vrše Turistična društva važne naloge, ki dvigajo standard našega ljudstva, to pa je pot v socializem, pot v boljšo in srečnejšo bodočnost.

Svoje pomembnosti se društvo v polni meri zaveda. Zato se bo z vso predanostjo posvetilo svojim dolžnostim in storilo vse, da ob potrebnem razumevanju in podpori merodajnih faktorjev in industrije doseže svoj program. Za podrobno izvedbo tega so formirane zaenkrat naslednje sekcije:

1. Odsek za olepšavanje kraja in za izvedbo naprav, ki so v urbanističnem in turističnem oziru Tržiču nujno potrebne. Odsek je s svojim delom že pričel. Prvi uspehi tega gibanja so tudi že vidni. Ureditve nasada pred kinodvorano in parka ob Ljubljanski cesti, beljenje hiš in gost. obratov, publiciranje odlokov o vzdrževanju snage in higiene, živahno sodelovanje pri pripravljalnih delih, da se z zgraditvijo potrebnega kopališča v Tržiču čim preje prične itd.

2. Muzejski odsek, ki skrbno zapisuje in zbira predmete iz preteklosti in jih ohranja pred pozabo in izgubo. Taki zgodovinski pomniki so neprecenljive vrednosti in njihova vrednost raste še iz dneva v dan. Še bodoča pokolenja nam bodo hvaležna, če se nam bo posrečilo posamezne zgodovinske drobeče, ki ležijo raztreseni po raznih arhivih, podstrešjih in starih delavnicah, zbrati v verno sliko, kako je včasih živel Tržič, kako se je razvijal, kako delal in trpel, kako se je boril, kako padal in zopet vstajal.

3. Odsek za dvig gostinstva in prometa. V tem pogledu je društvo še pred izidom novega voznega reda sporočilo železniški direkciji svoje predloge, izposlovalo Tržičanom pravico do nedeljske

je komandir Janko pregledoval spremno borcev in dajal še zadnja navodila pred odhodom. Po predanem raportu je komandant odredil, da je zbor 2. čete ob 13. uri na istem mestu, kjer prejme zastavo od 1. čete.

Prešerna pesem je odmevala po trgu, ko so se borci odpeljali na svojo veliko akcijo. Prav tedaj, ko je tržiška patrulja prispela v Begunje, se je tam bila zadnja bitka. Sovražnik je moral kloniti in obe patroli sta na grobu talcev, kjer je govoril tudi Štucinov Žana — star partizanski borec, izkazali čast vsem onim, ki so se za srečo nas vseh morali žrtvovati. Še kratek: »Zdravo, tovariši!« — in Tržičani so krenili na pot. Že takoj zunaj Begunj so doživeli prvi napad, toda hrabro so se prebili do Slatne in Srednje vasi, kjer je bil miting in razdelitev daril najboljšim aktivistom in čuvanjem partizanov za časa borbe. Borci so obiskali vse tiste, ki so jim bili vedno na razpolago. Koliko lepih spominov! Marsikatero oko stare mamicke ali očeta se je orosilo, ko je videl veliko tistih, ki so večere prebili v strahu in bojazni, kdaj jih bo kdo izdal. Kolikokrat se je

primerilo, da so bili v zgornjih prostorih partizani, v spodnjih pa nemška policija. Partizansko literaturo in druge predmete so skrivali ljudje po drvah, v butarah, za opeko in tako preslepili Nemce, da ni prišlo do česa hujšega. Veliko je takih primerov, ki bodo ostali vsem, ki so kakor koli pomagali našim borcem v najtežjih dneh zgodovine slovenskega naroda, nepozabni v spominu.

Toda ker je bil čas za počitek odmerjen, so se morali borci posloviti in nadaljevati pot na odrejeno mesto. Nad Lešani in Sv. Nežo so doživeli ponoven napad. Tudi tu so prišli srečno skozi, tako da je ostala le še zadnja ovira — Tržič. Stisnjen v ozki soteski Kokovnice, Kamneka in Kovtrnice se je šopiril v soncu, v njem pa je gospodaril sovražnik. Pregnati ga bo treba. Zadnja navodila so bila ostra in kratka. Četa se je razdelila v posamezne skupine, ki so v jurišu osvojile mesto in pregnale sovražnika.

Po zmagi so borci vkorakali na odrejeno mesto, pozdravljeni od tisočglave množice. Sprejem je bil prisrčen. Takega v Tržiču še ni bilo po osvoboditvi. Tu je čakala že tudi patrulja z Ljubelja, ki so

jo sestavljali borci od Sv. Ane. Po kratki svečanosti so bile predane zastave od glavne patrole 2. četi bataljona in Križki četi. Nato je patrula 2. čete nadaljevala pot preko Loma, kjer se je poklonila spomenikom padlih partizanov, pod Storžič, kjer je bila na grobu padlih partizanov žalna komemoracija. Skozi neprodirno temo in v dežju so borci po kratkem odmoru nadaljevali pot proti Jezerskemu, kamor so prispeli ob 3. uri zjutraj. Križka patrula je obiskala partizanske kraje Vetrno, Gojzd in naslednje jutro nadaljevala pot v Goriče, kjer je oddala zastavo borcem Goriške patrole.

Partizanske patrole so svojo letošnjo nalogo izvedle zelo uspešno in naletele povsod na veliko razumevanje in ljubezen ljudstva. Skromna darila, ki so jih dala naša podjetja, med katerimi je največ žrtvovala Predilnica, naj bodo samo skromna oddolžitve za vse žrtve, ki so jih doprinesli za skupno stvar.

Naj nam bo dan vstaje slovenskega naroda vedno velik praznik, saj je spominski dan na veliko dejanje partizanskih enot pri osvobajanju naših krajev izpod fašističnega okupatorja!

povratne karte in dalo pobudo, da je SAP s 1. julijem vzpostavil redno avtobusno zvezo med Tržičem in Ljubljano. Društvo organizira tudi samo izlete in bo pravočasno informiralo javnost tudi o vseh drugih večjih potovanjih, kjer bo dana možnost, da se jih tudi Tržičani udeleže.

4. Odsek za povezavo s tuk. društvi in ustanovami zaradi pravilne koordinacije dela in skupnih nastopov ter zaradi medsebojne pomoči.

5. Propagandni odsek, ki bo propagiral vsa turistična stremljenja in jih prikazoval v besedi, sliki in fotografiji. Na posebnih oglasnih deskah bo plakiral in obveščal o tek. zadevah ter s sodelovanjem vseh društev in organizacij izdal svoje lastno glasilo — »Tržiški vestnik«.

Gospodarski razvoj Tržiča v zadnjih sedmih letih

S ponosom lahko povemo, da v gospodarstvu Tržič prednjači pred mnogimi slovenskimi mesti. Samo Ljubljana, Maribor, Celje in Kranj so gospodarsko močnejši. V sedmih povojnih letih je Tržič ustanovil dvojne industrijskih, devet obrtnih, osem komunalnih, eno gradbeno podjetje, gostinstvo, dve trgovski podjetji itd. Skupno je bilo ustanovljenih 24 mestnih gospodarskih podjetij in ustanov z 52 poslovalnicami. Z vključitvijo okoliških krajev v veliko mestno občino Tržič se je število podjetij povečalo na 55 z 64 poslovalnicami. Mestna podjetja so vedno bila aktivna, lansko leto so odvedla nad 29 milijonov dobičkov in prometnega davka. Z letos uvedeno akumulacijo na fond zaslužkov se bo družbeni prispevek mestnih gospodarskih podjetij še povečal. Mestna podjetja zaposlujejo tačas blizu 300 oseb.

Kaj nudi proizvodnja tržiških mestnih gospodarskih podjetij? Izdelki mestne pilarne so kljub zastarelim proizvodnim sredstvom po oceni Sveta za industrijo Vlade LRS najodličnejši in enakovredni inozemskim. S proizvodnjo pil

Pretekle dni smo odprli tudi svoj lastni turistični urad v Vilfanovi hiši, Ljubljanska c. 28, tel. št. 55, tek. rač. pri NB Tržič, 6112-93332-7. Odprt je vsak dan od 8.—12. ure in od 16.30—19.30 ure.

Tu bo vsakemu obiskovalcu omogočeno dobiti brezplačno vsa krajevna in turistična pojasnila. Prav tako tudi nasvete in pojasnila za event. letni odmor. Na razpolago bodo tudi vodiči, vozni redi, prospekti, turistične karte itd.

Tako hoče naše turistično društvo s svojim vsestranskim, iniciativnim in propagandnim delom turistično dejavnost poglobiti in Tržič spremeniti v lepo in prijetno turistično središče, za kar ima po svoji legi in pestri okolici kakor tudi po svojem bogatem planinskem in športnem izživljanju — vse pogoje.

prihranimo državi ogromno vsoto deviz. Izdelki pilarne so mnogokrat odlikovani. Mestna čevljarna izdeluje kvalitetne čevlje, ki se kosajo z izdelki renomiranih starih tovarn. Apnenica izdelava vsak dan 6 ton dobrega apna, za katerega je vedno dovolj kupcev, pletilstvo izdeluje preproste nogavice in podpletuje stare nogavice, kleparstvo je znano po izdelovanju dimnih kolen, mestna galanterija izvažava v Anglijo pripenjače za perilo, žaga dela za izvoz v prekomorske kraje. Izdelki starih tržiških tovarn t. j. Bombažne predilnice in tkalnice, tovarne čevljev »Triglav«, tovarne usnja »Runo«, tovarne finega pohištva, tovarne lesne lepenke, lesnega industrijskega obrata, ki izdeluje pohištvo, pa tudi embalažo, izdelki podjetja »Obutev«, izdelki starodavne renomirane Tržiške tovarne kos in srpov ter poljedelskega orodja pa so znani že od prej ne le v naši državi, ampak tudi izven mej. Gospodarski razvoj Tržiča ima lepo bodočnost in podjetnost Tržičanov je porok, da bo Tržič na gospodarskem polju stalno napredoval.

Kdaj bo dobil Tržič svoj muzej

Ministrstvo za znanost in kulturo ter glavni odbor za slovenski tehnični muzej v Ljubljani sta dala široko pobudo, da se zlasti v krajih z obrtno in industrijsko tradicijo zbira muzejsko gradivo in ustanavljajo lokalni tehniški muzeji. Tako so nastali na Gorenjskem poleg že obstoječih muzejev v Šk. Loki in Kamniku — še tehniški muzeji na Jesenicah, Bledu, Kropi, Železnikih in, kakor se sliši, bo tem krajem sledilo še več drugih.

Ni slučaj, da se je prav v novi socialistični Jugoslaviji tako močno razvila muzejska delavnost in da je obsegla tudi tista področja, ki so bila doslej neobravnavana, ali se jih je obravnavalo in raziskovalo samo mimogrede, t. j.: naše gospodarstvo in našo tehniko.

V dobi, ko delovno ljudstvo samo vodi tovarne in je zaskrbljeno nad napravami in gospodarskim učinkom svoje proizvodnje, je čisto razumljivo, da spontano nastane vprašanje: Kako so proizvajali včasih, koliko in kaj so proizvajali, kaj je pomagalo k razvoju tedanjih podjetij,

v čem je bila njihova močna stran in kje so bili vzroki, da so tako mnogoštevilna podjetja na naših tleh propadla in da je že dobrovpeljana proizvodnja docela izginila.

Prav v tem pa je tudi dvojna naloga vsake muzejske dejavnosti na področju gospodarstva in tehnike. Prva naloga se kaže v znanstvenem raziskovanju obsega in načina naše proizvodnje, v znanstvenem odkrivanju razvoja primitivnih proizvodnih orodij k moderni tehniki, v odkrivanju posledic kriz, vloge inozemskega kapitala, življenjskega standarda v posameznih dobah itd. Druga naloga pa je v pojasnjevanju vsega tega našemu delovnemu ljudstvu in mladini, ki naj se na napakah svojih očetov in dedov uči in prihaja do novih ekonomskih in tehničnih dognanj.

Vzporedno s tem je muzejska dejavnost tudi važna zaradi tega, da ohrani vsaj še tista primitivna orodja in naprave, ki jih danes še lahko zberemo, ki imajo zaradi svoje redkosti visoko ceno,

in bi nam jih tujina preplačala z dolarji — medtem ko se pri nas med staro šaro uničujejo.

Tržič je veljal vsa stoletja kot eden prvih industrijskih krajev na naših tleh. Medtem, ko so se vsi sosednji kraji v davni pečali izključno z železarstvom in zaradi njegovega usihanja popolnoma propadli (Bohinj, Železniki) ali dolgo dobo veliko trpeli (Kropa) in je bila Jesenčanom ista usoda le zaradi dotoka inozemskega kapitala prihranjena — ni Tržič kot proizvodni center nikoli prenehal obstojati, ker je bil, kot pravi Valvazor, prepoln najrazličnejše obrti. Različne proizvodne panoge so tudi v Tržiču odmrle, toda med zidovi odmrle proizvodnje se je še z večjo silo začela ustvarjati nova.

Ko je skozi stoletja pobral delovni človek iz svoje tržiške zemlje zadnjo železno rudo in je industrijska revolucija ustvarila nove, racionalnejše načine proizvodnje železa in jekla (martinovke, valjarne in pozneje električne peči), so začeli podirati zadnji plavž v Čadolah in ustavljati obrate v takozv. velikih fužinah na Balosu, na Blekah*), na Slapu, v Njivi**) in pod Retnjami, kjer so dolga stoletja v posebnih pečeh za žilavljenje in pod težkimi vodnimi kladvi izdelovali kovno železo in jeklo. Z jeklarstvom na Blekah pa je za dolgih 30 let prenehalo tudi pilarstvo, ki ga je uvedel v Tržiču šele grof Radetzky.

Izumrlo pa ni samo plavžarstvo in jeklarstvo, izumrlo je tudi nogavičarstvo, izdelovanje kotuna in barvanje blaga, izdelovanje furnirjev, kakor tudi v našem zgodnjem kapitalizmu široko zasnovano rudarstvo v rudnikih živega srebra pri Sv. Ani. Koliko so bili šentanski rudniki le velika kulisa borzne špekulativne igre, bo pokazala bodočnost.

Ko so na eni strani stara podjetja izginjala, so se na drugi strani že porajala nova: na Slapu papirnica, pod Retnjami cvekarija za čevlje, v Dolini, Pristavi in Ročevnici obsežno gozdarsko podjetje z žagami, elektrarno in opekarno, na Balosu, Blekah in Vojah pa mogočno tekstilno podjetje, ki je s svojimi modernimi stroji in napravami v kratkem času dalo Tržiču popolnoma novo lice in obeležje.

Od vseh nekdanih obrti so se do današnjega dne ohranile le kosarska, usnjarska in čevljarska podjetja.

To so obrti, ki so s svojo visoko kvalificirano delovno silo preživela vse življenjske krize in prerasla končno v pomembno kosarsko, usnjarsko in čevljarsko industrijo, ki daje kraju svojo tradicionalno markantnost in sloves.

S tem je v grobih obrisih podano, kaj smo v Tržiču imeli in kaj še imamo. Pa že ta gola dejstva — kot so kratko navedena — kažejo velike možnosti, ki jih nudi Tržič muzejskemu raziskovanju in zbiranju.

Kar je uspelo v kraju, ki ima samo 700 prebivalcev, ne sme in ne more biti nemogoče v Tržiču, ki ima v novem obsegu blizu 10 tisoč ljudi. Pred vsem slo-

*) Bleke — prvotno ime za naselje »Na Fabriki«, katerega danes nazivajo »Na Pilarni«.

**) Njiva — kraj, kjer stoji danes Tovarna kos in srpov.

Mladina uživa zlati čas počitnic

S TRŽIŠKIMI PIONIRJI NA SINJEM JADRANU

Letos že tretje leto preživljajo naši pionirji poletne mesece na slovenski obali našega Jadrana.

Z veliko nestrpnostjo so starši, zlasti mamice ter pionirski pričakovali 3. julij, dan odhoda v kolonijo.

Pred odhodom so mamice in očetje dali še zadnje nasvete svojim sinovom in hčerkam, marsikatero oko odraslih in tudi otrok je bilo rosno, toda tržiški vlak je zasopihal in odpeljal razigrano mladino proti Ljubljani.

V vagonu je postalo kmalu živahno, sklenila so se nova poznanstva med pionirski, kajti z njimi so potovali tudi pionirski iz vrta na Golniku. Menjavajoča se slika narave, novi kraji so pritegnili pozornost naših pionirjev. Med vožnjo so se pionirski okrepili s hrano in pijačo in v pisanem, izpreminjajočem vrvenju je hitro minila vožnja z vlakom in znašli smo se na postaji Divača.

Tu smo izstopili, vlak pa je odbrzel dalje proti Trstu.

Po udobni vožnji z avtobusom preko primorskega Krasa, smo se pričeli spuščati proti morju. Pri Črnem Kalu je vse pionirke kakor tudi spremljajoče odrasle prevzel edinstven pogled na Trst in na sinji Jadran. Avtobus pa je drvel z nezmanjšano brzino navzdol in dalje po ozki in slikoviti dolini proti Kopru. Nepopisno je bilo navdušenje naših najmlajših, ki je avtobus zavozil po lepi asfaltirani cesti vzdolž obale v Koper in dalje skozi Izolo, Strunjan v Portorož. Prvi pogled na Portorož nam je zagotovil, da bomo tu krasno preživljali poletne dneve.

V Portorožu se je avtobus ustavil pred Villo Mario, ki se nahaja v lepem parku takoj ob obali. Čim smo prispeli tja, se je takoj uredilo vse potrebno in naši pionirski so kmalu, utrujeni od potovanja, sladko zaspali.

venskim narodom in pred vsemi našimi potomci smo dolžni, da zberemo, kar se danes še zbrati da, pa bi bilo že morda jutri prepozno.

Kot predmet zbiranja pridejo v poštev predmeti, ki spominjajo na našo pestro rokodelsko in industrijsko dejavnost, pa tudi vse druge krajevne posebnosti. Dobrodošle so stare obrtne naprave, orodje, stroji, razne listine, knjige, družinske kronike, slike, fotografije, skice in druge najdbe. Pa tudi s starimi ustnimi izročili, kakor tudi že s poročilom samim, kje se kaka zgodovinska zanimivost nahaja, napravimo muzejskemu raziskovanju lepo uslugo.

Posameznik seveda ne more veliko napraviti. Potrebno je vsestransko razumevanje in množično sodelovanje. Zato prosimo ob tej priliki vse ustanove, društva, šole, obrti in industrijska podjetja, kakor tudi vse Tržičane in okoličane, da pomagajo pri tem obširnem muzejskem delu in se povežejo v to svrhu z muzejsko sekcijo, ki posluje vsak dan v pisarni Turističnega društva v Tržiču, Ljubljanska cesta 28, tel. št. 55, od 8.—12. ure in od 16.30—19.30 ure.

Naslednje jutro pa se pričelo načrtno razvijati življenje v koloniji, tako da so pionirji takoj spoznali, da so prišli v kolonijo, v kateri bo vladal red in pa skrb za vsakogar od njih.

Takoj pri jutranjem zboru je zaplapolala na poslopju Ville Marie slovenska zastava, znak, da tu letuje slovenska kolonija, kolonija pionirjev iz Tržiča. Vsako jutro nadalje se je prelepa pionirska himna razlegala po parku, tja na obalo morja, ter mimoidočim oznanjala, da tu prebivajo slovenski pionirji. Po svečanem jutranjem pozdravu, je bil pionirjem ob razložen dnevni red.

Vsako jutro so se potem po izdatnem zajtrku vršila razna predavanja, tako n. pr. o osebni higieni, Trstu in tržaškem vprašanju, o dogodkih iz partizanskih let, o olimpiadi itd. Vsa ta predavanja so naše pionirje zelo zanimala. Včasih pa so sledile tudi razne pravljice, katere je znala zelo posrečeno pripovedovati tov. Majda Šlajmarjeva. Po teh jutranjih urah je sledilo kopanje v portoroškem kopališču, kjer so naši pionirji uživali prelepe trenutke svojega letovanja. Tu je imel glavno besedo fizikulturnik tržiške pionirske kolonije tov. Franci, ki je naše pionirke učil plavalne umetnosti. Na prelepi portoroški plaži so pionirji igrali razne športne igre in v mivki so preizkušali svoje ideje naši bodoči gradbeniki, arhitekti, ter gradili čudovite stvari. Po dopoldanskem kopanju je sledilo izdatno kosilo in po kosilu obvezni popoldanski počitek. Nato so pionirji zopet odšli na kopanje in potem je sledila prosta ura, ki je bila posvečena raznim zabavam in igram, nato večerja, po večerji pa so pionirji odšli k počitku.

Od časa do časa pa so dopolnjevali pestrost letovanja tudi izleti. Obiskali smo soline pri Sv. Luciji, kjer so se pionirji seznanili, kako se pridobiva sol, povzpeli smo se na hrib Maliho, kjer so pionirji opazovali bližnjo in daljnjo okolico Portoroža, ter se seznanili s terasasto kulturo obdelovanja zemlje, povzpeli so se tudi k Belemu križu, kjer so doživeli edinstven pogled na Trst. Še večje doživetje pa se jim je nudilo, ko so iz istega mesta zvečer opazovali Trst v nočni razsvetljavi. Lepo doživetje je bil tudi izlet z barko v Savudrijo, kjer so obiskali kolonijo Rdečega križa.

To pestro življenje v koloniji je le prehitro potekalo in prišel je dan, ko se je morala vrniti nazaj domov prva izmena.

TABORILI SMO OB BOHINJSKEM JEZERU

(Taborenje gimnazijske skupine P. D.)

Bohinjsko jezero, to čisto, smaragdno-zeleno, azurno jezero s svojim mirom in prelepo, nepokvarjeno okolico pod ponosnimi Julijci nas je že dolgo mikalo in vabilo. In tako smo se člani planinske skupine odločili, da bomo letos ob njem taborili.

Izbrali smo si eno najlepših mest, med Skalami in Jamami na severnem bregu med značilno gorenjsko vasjo Staro Fužino in ljubkim Ukancem. Postavili smo si šotore in lepo uredili naš kotiček za

štirinajstdnevno življenje v lepi naravi. Trije šotori so nam služili za bivališče, en šotor je služil gospodinjstvu. Pripravili smo ognjišče, izbrali si mesto za taborni ogenj, napravili majhno pristanišče, splav, klopico in mizico in uživali pri delu in v vsem bivanju. Nihče nas ni motil razen gorskih mišk, martinčkov in belouške. Čudovita jutra, menjajoče se svetlobne slike, krasni večeri ob ognju so nam ustvarili nepozabne vtise. Še posebej lep pa je bil večer pred dnevom slovenskega upora, ko smo prižgali drugi največji kres, ko so zažareli kresovi na sami jezerski površini in so daleč okoli odmevale naše domače planinske, narodne in partizanske pesmi ob bližajoči se nevihti.

Ali naše platnene, zelenkaste hišice, naš ponosni plapolajoči planinski prapor nad skalnatim zalivom in taborni ogenj so privabili tudi goste, s katerimi smo postali kmalu prijatelji. Obiskali so nas taborniki »Mariborskega tabora«, ki letos obhaja dvajsetletnico, »Beli bobri« iz Slovenske Bistrice, ljubljanski alpinisti, Hrvati in mimo nas potujoči. Posojali so nam čolne, nas vabili na obisk, z njimi smo ribarili in s taborniki tekmovali v plavanju, potapljanju in skokih, v katerih smo celo zmagali. Marsikdo je pokukal v šotore, v naš red in pokusil kuhinjo, ki se je kar kosala z marsikatero kuharico. Končno so nas obiskali še nekateri Tržičani in Marijan. Vse smo navdušili za idilični Bohinj. Samo Marijanu nismo mogli odpustiti, ker ni pripeljal s seboj »Riga« in »Murke«, ki naj bi tu delala še »plavalni izpit«.

Da, prekrasen si naš slovenski svet, ki poln največje si lepote in biser vse zemlje. Po pravici lahko tekmuješ s tujimi, razvpitimi kraji in letovišči, samo premalo te znamo včasih ceniti. To moramo doseči le s spoznavanjem svoje zemlje in najtesnejšim stikom z njeno naravo, kakor uči taborništvo.

Pozdravljen Bohinj in hvala ti za vsa tiha doživetja!

KOLONIJA TRŽAŠKIH OTROK V TRŽIČU

V koloniji je 50 dečkov in 57 deklic v starosti od 5—15 let. Nekateri izmed njih so že bili v jugoslovanski koloniji, toda vsi so prvič v Tržiču.

Ko so 10. julija popoldne prispeli v Tržič, so se začudeno ozirali, kje je pravzaprav mesto, kamor so namenjeni. Videli so le nekaj hiš, čez most zavili med zelenjem ob Bistrici, a šele čez 10 minut dospeli v Tržič, zelo majhno mesto v primeri z velikim, modernim Trstom.

Okolica se jim zdi nad vse lepa in jih je takoj očarala. Na gradu se počutijo zelo dobro. Čeprav je to zdravstvena kolonija, ni nihče med njimi bolan. Vsi otroci so bili šibki, saj so po večini prestali resnejše bolezni. Sedaj imajo ob odlični hrani imeniten tek in so pod stalnim nadzorstvom svojega zdravniškega osebja. O neznatni tržaški vročini ni v Tržiču nobenega sledu. Hladni zrak jim krepi spanje, gibanje v našem planinskem zraku jim bo pobarvalo blede

Naše planinske postojanke

DOM POD STORŽIČEM (1100 m) stoji na planini Pod Storžičem pod severnim ostenjem Storžiča, vzhodno od Tržiča, oskrbovan je celo leto. Dom še izpopolnjujemo. Sedaj nudi 7 izgotovljenih sob in 25 postelj ter 65 skupnih ležišč na tleh s slamnjačami. Ima krasno jedilnico in verando. Kosilo: od 80 do 120 din; večerja: 60 do 100 din; zajtrk: 20 do 30 din; malice po izbiri. Za obisk skupin je zaželenja prijava teden dni prej. Od doma so lepi izleti na Storžič, Tolsti vrh, Škarjev rob, Javorniško sedlo, Veliki Javornik ali Ženiklovec, Belo Peč in Konjščico. V bližini doma je spomenik prvim borcem za svobodo iz leta 1941.

DOM NA KOFCAH (1505 m), bivši Primožičev dom, stoji na planini Kofce na pobočju Košute; oskrbovan je v letni sezoni, tekom zimske sezone je oskrbovan ob sobotah in nedeljah in praznikih. Kosilo: od 80 do 120 din; večerja: 60 do 100 din; zajtrk: 20 do 30 din; malice po izbiri. Nudi 6 sob in 13 postelj ter 12 skupnih ležišč. Za obisk skupin je zaželenja prijava teden dni prej. Od doma so lepi izleti proti Šiji in Tegošam. Na Tegošah lahko dobite 4 postelje in okrepčilo pri majerici poleti. V zimskem času so v okolici krasna smučišča.

KOSTANJEVČEVA KOČA NA DOBRČI (1520 m) stoji na grebenu Dobrče, 30 minut pod vrhom Dobrče, prej je bila lovska koča. Odprta je od junija do septembra. Nudi 1 sobo in 2 postelji in 10 skupnih ležišč. Za obisk skupin je zaželenja prijava teden dni prej. Z vrha Dobrče je lep razgled na vso gorenjsko pokrajino.

KOČA NA KONJŠČICI (ca 1600 m) stoji na lepi planini Konjščici, po kateri so lepi izleti na Belo Peč in Veliki Javornik ali Ženiklovec, ki sta znani razgledni točki. Oskrbuje jo tekom poletja

majer, ki nudi 5 postelj. Zaželenja je prijava 14 dni prej.

KOČA NA KRIŽKI GORI (1582 m) stoji na senožetih vrh Kriške gore, od koder je krasen razgled po Gorenjski. Zaenkrat je koča samo zasilno oskrbovana in opremljena; ima jedilnico, kuhinjo, v podstrešju pa skupna ležišča. Do jeseni bo koča predvidoma dograjena in bo na razpolago že nekaj sob s posteljami. Kočo oskrbuje PD Križe. Odprta je vsako soboto in nedeljo ter se dobijo razna okrepčila. Od Koče na Kriški gori je krasen izlet na Tolsti vrh. Kriška gora slovi tudi po lepi planinski flori.

Opomba: V vseh postojankah lahko sami kuhate proti majhni odškodnini. Postelje z rjuhami za člane 35 din, za nečlane 105 din. Skupno ležišče brez rjuhe

za člane 20 din, za nečlane 60 din; z rjuho za člane 30 din, za nečlane 70 din. Sama rjuha 10 din.

GORSKA REŠEVALNA SLUŽBA — POSTAJA TRŽIČ

V primeru nesreče v naših gorah in planinah nemudoma obvestite obveščevalne točke GRS (označene s tablicami) Koča na Dobrči, Sv. Ana, Dom na Kofcah, Koča pod Kladvom, Rdeča Dolina, Dom pod Storžičem, Slaparska vas, Koča na Kriški gori ali postajo v Tržiču.

Postajo sestavljajo štirje gorski reševalci in sicer: načelnik Salberger Ladislav, Tržič, Cerkvena ul. 16 ali telefon št. 37; Perko Marijan, Tržič, Glavni trg št. 31; Primožič Avgust, Tržič, Cerkvena ul. 12; Zaletelj Alojz, Tržič, Kovaška ul. 5. — Od hitrega in točnega obvestila zavisí uspešna reševalna akcija.

Prometne prilike

I. Avtobusna proga Tržič—Ljubljana

— vozi vsak dan razen nedelje in državnih praznikov —

Red vožnje je naslednji:

7,00 odhod iz Tržiča
7,45 odhod iz Kranja
8,25 prihod v Ljubljano

Cena vožnjam:

Tržič—Kranj din 55.—, Tržič—Ljubljana din 150.—

prihod v Tržič 14,27
odhod iz Kranja 13,45
odhod iz Ljubljane 13,00

II. Železnica:

Vozni red:

Odhod iz Tržiča	4,50	6,50	10,50	14,58	19,00
odhod iz Kranja	5,38	7,39	11,40	15,43	20,22
prihod v Ljubljano	6,40	8,30	12,35	16,35	21,15
Odhod iz Ljubljane	5,00	7,05 ^{xx}	12,50	14,40	19,15
odhod iz Kranja	5,40	7,45 ^x	8,20 ^{xx}	14,15	16,00
prihod v Tržič	6,12	8,16 ^x	8,51 ^{xx}	14,46	16,31

^x Samo ob delavnikih

^{xx} Samo ob nedeljah

Cene so naslednje:

Tržič—Ljubljana din 160.—,
Tržič—Kranj din 64.—.

Za potno prtljago se plača:

a) od kolesa do 150 km daleč 75 din,
b) od ostale prtljage najmanj 50 din (če prtljaga ne gre dalj kot v Ljubljano in ni težja od 40 kg).

Železniški popusti so dovoljeni v glavnem v sledečih primerih:

1. Nedeljske povratne karte so polovične ter veljajo za Tržič od sobote 10,50 do ponedeljka 8,16 zjutraj. Za otroke od 4—10 let so nedeljske karte četrtinske.

2. Člani sindikatov in njihovi družinski člani imajo 92% popusta pri vožnji na letni dopust. Poleg tega imajo še pravico na tri vožnje na leto s 25% popustom, njihovi svojci pa na eno vožnjo s 25% popustom.

3. Člani sindikatov, Fizikulture zveze (planinska, smučarska, nogometna in druga), Ljudske tehnike, Ljudske mladine, Zveza pionirjev itd. imajo kolektiven popust in to:

a) od 5—29 oseb 67% popusta,
b) nad 30 oseb 75% popusta za vse vlake in razrede.

III. Avtotaksiji:

Veber Matevž — stajališče pred »Lovcem«, stanuj. Ljubeljska 7, prithljeje,
Ipavec Tone — stajališče pred »Lovcem«, stanuj. III. blok, II stop., I. nadstropje,

Zupan Jože — Križe (telefon 91).

Tarifa: 30 din za km, čakalne ure à 60 din, nočna tarifa se zviša za 25%, ako se vozi več potnikov kot trije se zviša tarifa za 20%.

Vožnja do kolodvora stane pavšalno 100 din.

Razdalje od Tržiča: Križe 3½ km. Golnik 8 km, Kranj 18 km, Ljubljana 44 km, Begunje 12 km, Bled 22 km, Jesenice 27 km, Kropa 18 km, Podnart 14 km, Podbrezje 11 km, Ankele 5 km, Cestar 10 km, Ljubelj 12 km, Ukec 6 km, Grad Dolina 7 km.

IV. Rešilna postaja

za nujen prevoz v bolnico itd. se nahaja na Ljubljanski cesti št. 15. Telefon 22.

TUDI V LOMU JE LETOVALA SKUPINA OTROK

Ena od kolonij okrajnega ljudskega odbora v Kranju je v juliju letovala v našem Lomu. Skupina je štela 21 otrok, po večini iz Žirov. Deloma so bili to osnovnošolski otroci, deloma gimnazijci. Bivanje v gorskem svetu jih je zelo navduševalo, izleti, igre jim nudile mnogo užitka. Dober zrak in izdatna hrana sta jih okrepila za nadaljnje delo v šoli.

Športne vesti

V nedeljo, 24. avgusta 1952 bodo III. poveljne tradicionalne ljubeljske dirke v republiškem merilu v cilju rušitve starega predvojnega rekorda ljubeljske proge. Zaradi tega je dovoljen start serijskim strojem kakor tudi specialkam.

Nastopili bodo tekmovalci iz Trsta, Avstrije, Srbije, Hrvaške in Slovenije. Za prevoz do starta bodo na razpolago kamioni, za jedačo in pijačo bo preskrbljeno. Pripravljalni odbor AMD Tržič

Iz naše Strelske družine

Tržiški strelci so v medsebojnem srečanju s strelsko družino »Kovinar« Štore pri Celju, ki je ena izmed najboljših na štajerskem, zmagali s tesnim rezultatom 888 proti 885 krogom v korist tržiške družine »Štefe Antona-Kostje«.

Najboljša strelca na strelišču sta bila Janez Perko, ki je zasedel med člani 1. mesto z 61 krogi in Blaž Šter, ki je zasedel med člani 2. mesto s 54 krogi. Najbolje pa so se vsekakor odrezali pionirji, ki so zasedli prvih sedem mest: Franci Križnar 1. mesto s 125 krogi, Janko Košir 2. mesto s 121 krogi itd.

Upamo, da bodo na prihodnjih tekmovanjih svoje rezultate še izboljšali.

Iz taborniške organizacije

Na dan zasedanja VI. kongresa KPJ bo taborniška organizacija razvila svojo zastavo. Tudi taborniki pri Sv. Ani imajo že dva voda. V Predilnici pa je začel z delom klub tabornikov.

*

Vod tabornikov »TIGRA« iz Sp. Preške, katerega vodi tov. Vili Perko, se je naučil že vse vozle in signalna znamenja za prvi izpit ter prireja vsako soboto in nedeljo izlete v bližnjo okolico.

*

Taborniki Tržiča se na tem mestu najlepše zahvaljujejo za vso pozornost in razumevanje potreb Predilnici in tkalnici, Gostinstvu, Triglavu, Mestnemu občinskemu odboru in Tovarni kos in srpov. Trkamo pa še na vrata ostalih kolektivov, da nam dajo svoj prispevek in ga nakažejo na naš tekoči račun pri NB Tržič 6112-93332-8 na naslov »Rod tabornikov - Severne meje - Tržič«.

Kaj pa nogomet?

Pravijo, da tržiški nogomet spi spanje pravičnega in da ga bo težko prebuditi, ker so ga nekje v Kranju na umeten način uspavali. Vsaj ne bo konkurence za kranjski nogometni disciplinski odbor!

Naše Turistično društvo želi opremiti izložbeno okno in pisarno z lepimi tržiškimi slikami in fotografskimi posnetki.

Prosimo vse, ki kaj takega posedujejo, da nam jih v to svrhu za nekaj časa odstopijo. — Slika Tržiča, ki je bila do sedaj razstavljena v izložbenem oknu, je delo Janeza Kališnika, ki je bil 1898. leta rojen v Tržiču in sedaj tehnik pri železniški direkciji v Ljubljani. Sedaj razstavljena slika Storžiča pa je delo Janka Čadeža.

Kina Težič

Kakšne filme bomo gledali v prihodnjih tednih?

6.—7. avg.: Zasebno življenje Henrika VIII. Angleški film o angleškem kralju Henriku VIII. (1509—1547) in o njegovih šestih ženah. Film je prvo delo Aleksandra Korde, s katerim je kot režiser že leta 1933 zaslovel. V naslovni vlogi Charles Laughton.

9.—10. avg.: Vse o Evi. Ameriški film o zakulisnem življenju gledaliških ljudi in njihovih spletkah, ki naj jim pripomorejo do uspeha, slave in bogastva. Scenarij in režija: Joseph Mankiewicz. V glavni vlogi Bette Davis.

13.—14. avg.: Molk je zlato. Francoska filmska komedija o filmskem direktorju n režiserju, ob kateri režiser René Clair obuja spomine na čas, ko so postavljali temelje francoski in svetovni filmski umetnosti. V glavni vlogi Maurice Chevalier.

16.—17. avg.: Lady Hamilton. Angl. film o ljubezni angleškega admirala Nelsona (1758—1805) do Eme, žene angl. poslanika v Neaplju Hamiltona. Režija: Aleksander Korda. V glavnih vlogah: Laurence Oliver in Vivien Leigh.

20.—21. avg.: Ples na vodi. Ameriška filmska revija v barvah s komično ljubzensko zgodbo, predvsem pa z galerijo lepotic, plesom na vodi in pod vodo, jazom in trobentačem — svetovnim prvacom Harryjem Jamesom.

23.—24. avg.: Grenki riž. Neorealistični italijanski film režiserja De Santisa o trdem delu ženskih rok na riževih poljih, prepleten z ljubzensko zgodbo Silvane, ki jo igra Silvana Magnano.

27.—28. avg.: Njim pripada slava. Angleški film, v katerem prikazujejo vojaki prve angleške padalske divizije vojne grozote pri Arnhemu na Holandskem, kot so jih doživljali leta 1944.

30.—31. avg.: Neptunova hči. Ameriška filmska revija artistov, jazza, plesov na vodi in na suhem s komikom Redom Skeltonom in plavalko Esther Williams.

3.—4. sept.: Beg v Francijo. Italijanski film o vojnem zločincu, ki poskuša po zlomu fašistične diktature odnesti pete z begom čez Alpe, a ga ljudstvo prepozna in izroči rokam pravice.

Vstopnina: Parter I—X. vrste 15 din, XI—XXV. vrste 20 din; balkon I.—VI. vrste 30 din.

ŠOLSKE OBJAVE

Ravnateljstvo gimnazije v Tržiču sporoča: Popravni izpiti bodo 1. in 2. sept. Podrobnejši razpored je objavljen na šolski oglasni deski. Prošnje za popravne izpite je treba oddati do 25. avgusta. Vsi dijaki, ki bodo opravljali popravne izpite, se morajo dokončno vpisati v ustrezne razrede 3. septembra od 8. do 12. ure.

Uvodna proslava bo 9. sept. ob 9. uri v dvorani Cankarjevega doma. Zbirališče za vse dijake ob 8.45 pred Cankarjevim domom. Redni pouk se prične 10. sept. ob 8. uri zjutraj.

Upraviteljstvo državne osnovne šole v Tržiču obvešča, da je pričetek šol. leta 1952/53 v ponedeljek, dne 1. septembra 1952 ob 8. uri zjutraj.

Upraviteljstvo šole za učence v gospodarstvu v Tržiču obvešča: 1. vpisovanje učencev v 1., 2. in 3. razred bo 1. sept. 1952 od 14. do 18. ure. 2. Popravni izpiti bodo 2. in 3. septembra 1952 od 14. ure dalje. 3. Pričetek rednega pouka bo v ponedeljek, dne 14. septembra 1952.

Težiški Pavliha

Skrivnostno trgovsko podjetje. — V posloplju LO MO je velik trgovski lokal, nad katerim je bil do nedavna napis: NI MAGAZIN. Prav je, da je podjetje poudarjalo, da ni magazin (saj ta beseda res ni slovenska), toda prav bi bilo tudi, da bi podjetje tudi razodelo, kaj je, ne samo, kaj ni.

Moderen način razširjanja cest. — Ozko grlo Blejske ceste na odcepu z Glavnega trga se širi in to brez posebnega truda in stroškov. Vsako vozilo namreč posname nekaj zidu vogalnih hiš in bo tako sčasoma nastala tod široka avtomobilska cesta. Ta izum razširjanja cest je čisto naš, razen če ne bo moskovski radio objavil, da je tudi to že davna iznajdba kekega Rusa.

Vse po eni meri. — Upravniki mestnih podjetij so oskrbeli vse svoje poslovalnice z lepimi napisnimi deskami, toda — glej jo, birokracijo! — vse po eni meri, ne glede na to, kolikšen je lokal poslovalnice. Bojimo se, da ne bodo predpisali še enotnih mer za obleke svojih uslužbencev! Kaj bi v tem primeru začel n. pr. poslovođa mesnice št. 3! Tablico je že še lahko obesil nad svoj lokal (če nekoliko postrani, nič ne de!), toda kako bo zlezal v obleko, ki jo bo po sebi odmeril upravnik mestne klavnice, je drugo vprašanje.

NAGRADNA UGANKA

ČRKOVNICA

1.	...	×	×	...
2.	...	×	×	...
3.	...	×	×	...
4.	...	×	×	...
5.	...	×	×	...
6.	...	×	×	...
7.	...	×	×	...

Iz črk A A A A A A A A A C D D E
E E E I I I I I I I J K K K K K K K
L N N N N O O O P P R R R R S S S
S S S Š T T T T T U V V V Z Ž sestavi

besede z naslednjim pomenom: 1. nekdanji čin v JLA, 2. močno hrepenenje, 3. pripravnik za zdravnico v bolnišnici, 4. ženski kip z nosilno funkcijo pri zgradbi, 5. lastnost človeka z dolgoletno prakso, 6. skupina žuželk, 7. del sodnega postopka.

V četrti in šesti navpični vrsti dobiš ime slovenskega časnika.

Rešitve oddajte do 20. avgusta v Turističnem uradu, Ljubljanska cesta 28.

Trije izžrebani rešilci bodo prejeli naš list eno leto brezplačno.